

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Kedden, Mártzius' 13-dikán, 1827.

Török és Görög Tudósítások.

Konstánczinápolyból Febr. 24-dikén írták, hogy azon napon illy hadi tudósítást hirdettetett-ki a' Porta: — „

„Reschid Basa a' Seraskier megtudta vala, hogy 6000 emberekből álló Görög sereg Athénéhez megérkezvén azon iparkodik, hogy magának a' várba való menetre utat nyisson és az abban lévő örző seregnak segítséget vigyen. A' Seraskier réa ütött; nagyon vakmerő verekedésre került a' dolog; a' Törökök győzedelmeskedtek, 's a' Görögöket megfutatták; elfogtak közzülök 300 embereket 6 Kapitányokkal együtt, k.k közzül 4-gyen itt kapott sebeik miatt nem soká meghaltak. A' megölettetettek' száma 1200 emberekre telt; a' foglyok útban vagynak a' fő város felé.“ — (Alább az Aeginai Közönséges Ujságból valami kivonások következnek, a' mellyek Jan. 20-dikáig szólnak. Ezekben semmi szó nintszen azon verekedésről, mellyet a' Konstánczinápolyi tudósító Febr. 24 dikén írt: de a' melyben ő, semmit nem említ a'-felől, hogy melly hónapban melly napon történt volna ez a' nevezetes Akropolisi verekedés. Szabad legyen tehát kételkedve várnunk vagy Aeginából vagy Konstánczinápolyból az újabb tudósításokat ezen tárgyról).

A' Török Udvarhoz rendeltetett Orosz Császári Követ Ribeaupierre úr Febr 11-dikén estve megérkezett Konstánczinápolyba.

Következnek azon kivonások az Aeginai Görög ujságból, mellyek abban Jan. 11-dik napjától 20-dikáig kihirdettek: — „

„Jan. 12-dikén: Generális Notara János (egyike a' Korinthus mellett már régen veszekedő Notaráknak) végezetre engedelmeskedett az Országlószék' néhány versben megújított intéseinek, 's Jan. 6 dikán olly jelentést küldött az Országlószékhez, hogy ő azon sergekkel, mellyek nálla zsoldért szolgálnak, Athénének segítségére siet; — hanem a' maga Korinthusi születésű sergeit, hazafi barátait, othon hagyni kénytelenített, ne hogy az ő ellenségei az ő távol-létét a' magok hasznára fordítsák.“ — Meginti végezetre az Aeginai ujság a' másik Notarát, a' Vice-Generálist, Panuzzót, hogy vigyázzon magára, kövesse a' bátyjának Jánosnak példáját, különben, mint minden betsület eránt érzéketlen ember, úgy fog a' világ' szemei előtt megjelenni.

„Jan. 13-dikán: Több napok óta nem vettünk Kelet Görög országban táborozó sergeinktől semmi tudósításokat; a' mit bizonyosan tudunk felőlök ennyiben áll: Fő-vezér Generális Karaiskaki, minekutánna a' főbb tanyákban, Distomóban, Rachoyában, Velitziában, Amblianiban etc, elégséges örző csoportokat hagyott hátra, maga a' több sergekkel, Lidoriki felé elnyomult, 's ezen Eparchiának Palioxari nevű falujában 300 Törökökre találván, azokat oda bészarta, 's minekutánna ott is elégséges számú fegyvereseket hagyott hát-

ra ezen Török tsapatotskának szemmel tartására, maga tovább nyomult Kravara felé (a' hol egy Korfui tudósításban megverettetni mondatott, de a' mi még eddig nem látszik megvalóságosodni). A' Karaiskaihoz legközelebb álló Török ármáda a' Karystói Omer Basa' vezérlése alatt ekkor Turkori és Daulia' környékein tanyázott, 's valami 4—5 ezer emberekből állott; hanem akár merre vegye útját, mindenütt emberre fog találni.

„Jan. 17-dikén: Oberster Burbachi megérkezett Frantzia országból Görög országba. Ő Cefaloniai születésű ember; 23 esztendeje telt-el, hogy a' Frantzia ármádáknál szolgál; most azon iparkodik, hogy Hellás' szolgálatjára egy fegyveres serget állítson lábra. Már 900 emberei vagynak özsze gyülekezve 7 Kapitányok alatt, melly sereggel ő most Eleusis felé folytatván útját, Salamisre már megérkezett.

„Jan. 20-dikán: Generális Vassó, kit Karaiskai Eleusisben a' tartalék ármádánál hátra hagyott vala, nébány napok előtt olly tudósítást vett a' Fő-vezértől, hogy ő, azon napon, mellyen a' levelet írta (melly nap azonban nintsen feltéve), a' Lidoriki nevű tartományt Lepantótól elválasztó Mornó vize' bal partján helyheztetett Alsó-Klima nevű helységben bészaratott 400 Törököt meg akarja támodni. Mi lett az ő akaratjának bizonyos kimenetele, nem tudjuk, mint hogy mi e' felől semmi további tudósítást nem vetünk még eddig az ármádatól: hanem valami onnét jött emberektől halljuk, hogy a' miéink ezen ellenséges tsapatot valósággal megtámodván, azt győzedelmesen megverték; a' 400 emberek közzül 32-tőt elfogtak, és a' többeket mind leöldösték; 's ezen dolog előttünk hitelesnek is látszik lenni. Remélnjük, hogy nem soká Tisztitudósításnak közlése által fogjuk a' hírt megvalóságosítani.“

Portugallia.

A' Pairkamara tsak maga, Követséget küldött vala a' Régens Princzaszszonyhoz, a' melly Febr. 9-dikén terjesztette a' Kir. Herczegaszszony' elejibe ezen Kamarának kérelmét. A' Követség' Szószollója volt a' Kardinális Patriarkha, a' Régens-Tanáts' egyik tagja, ki illy beszédett intézett a' Kir. Herczegaszszonyhoz: — „

„Királyi Princzaszszony! A' Pairkamara a' nemzetre nézve fontos dolognak tartja Pedró Király ő Felségéhez egy tisztelettel tellyes alázatos Kérelmet intézni, 's ebben legelőbb is az ő K. Felségéhez tartozó hűség' hitét megújítván azután annak hathatós-ohajtását kifejezni, hogy azon bölts intézeteket, mellyeket ő Felsége Portugalliának adott, megerőssödve lenni szemlélhesse, hanem egyszersmind, hogy végezetre az ő Felsége szemei előtt a' Faktziók miatt a' hazán ejtett sérelmek és szenvedések is vóltaképpen lerajzoltassanak. A' Pairkamara tsak azon egyetlen orvosló eszközért esdekel a' maga Felséges Fejedelmének nagy lelküisége előtt, a' melly illy sok veszedelmeknek gátat tehet; — úgy ítélt tudniillik ezen kamara, hogy ezen orvosló eszköz nem lehet egyéb annál, hogy a' nemzet azon megbetsülhetetlen ajándéknak, melly felől ő Felsége a' maga határtalan kegyelmessége szerént annak ígéretet tett, t. i. hogy a' Leghűségesebb Felséget Mária Királynét, ezt a' Portugallia' boldogságának és ditsőségének reménséggel tellyes zálogát, hozzánk elküldi. A' kamara azt hiszi, hogy egyilly Felséges és kedves Princzaszszonynak bájoló ereje, ámbár még gyermeki korban van is, mihent Portugalliában megmutatja magát, itt az egész nemzeti Familia, tagonként, mint a' gyermekek a' magok Anyjok körül, úgy fognak az ő thrónusa körül özsze sereglenni, 's az ő megérke-

zésének napját, mint szerentséjeknek kezdetét, úgy fogják meginnepelni. Mint ő az öszszetsatolódás' közép pontja fog lenni, így a' faktziók és a' részrehajlások azonnal elenyésznek, és egész Portugalliában csak egy szív és egy nemzeti-lélek fog uralkodni. A' kamara, midőn ezen Kérelmet a' Kir. Herczegaszszonyságod' lábaihoz leteszi, kéri K. Herczegaszszonyságodat, hogy, ha egyéb eránt jónak találja, küldje-el azt a' Királyi Felséghez."

A' Kir. Herczegaszszony illy valószszal botsátotta-el magátol a' Követséget: — „Én az Urak' kérelmit a' mi Felséges „Urunkhoz Pedró Király ő Felségéhez „elfogom küldeni, ki azt megfontólván, a' „maga böltsességével megegyező határozást „fog a' dologban tenni."

A' Hadi Ministérium illy történeteket hirdettetett-ki a' tsatázó mezőkről, Febr. 17-dik napján: — „

„Gróf Villa-Flor Melgaszóból, Portugalliának Gallicia felé lévő véghatáráról Febr. 9-kén küldötte utolsó tudósítását. Azon Rebellis sergeknek, mellyek Oportó felé elenyomúltak vala, maradványa olly szerentsés vala, hogy a' Galliciai határokra ismét vissza mehetett. Hogyan érkezett-meg ezen Spanyol tartományba 's ott hogyan fogadtatott, eddig, gondolom, megírta Marqui Angéja Excellentiátoknak. Én tehát most csak annyiban határozom jelentésemet, hogy, mivel nékem már ezen tartományban, minnekutánna innét az Insurgensek eltávoztak, semmi hadi munkálódásra nézve nem látszik szükségesnek jelen lenni, erre nézve én innét vissza indulok, és Arkóson, Brágán, 's Amarántén által Beira felé folytatom útomat. Reménlem, hogy nem soká meg fogok érkezni Lamegóhoz.

„Gen. Stubbs jelenti Oportóból, Februárius 13-dikán; hogy több féle In-

surgens Regimentektől 129 emberek érkeztek hozzá, kik az Insurrektziónak zászlaját oda hagyták. —

„A' Valenzai Kormányozó arról tett hírt Febr. 10-dikén, hogy nálla 81, több fele Regiment beli Insurgensek, úgy a' Vianai Kormányozónál is 60 hasonló Insurgensek megjelenvén, a' Constitutziósokhoz vissza állottak, melly környüülálások reménleni engedik, hogy azon 3, 6, 9, és 21 számú gyalog Regimentek, mellyek az Insurgensek' részére állottak vala, nem soká ismét mind a' Pedró Király' Zászlajá alatt fognak lenni. —

„Gen. Azaredo Lamegóban Febr. 15-dikén, gondviselés alá vette azon Insurgenseket, kik az azt megelőzőt napon Foskó mellett fogságra estek, 's a' kik között 3 tisztek és 60 Miranda béli népkatonák is vagynak.

„Marqui Angéja személlyesen elútozott a' Galliciai szélek felé Melgaszóhoz, hogy magát tulajdon szemeivel meggyőzze a' felől, hogy az Insurgensek valósággal vissza mentek-é a' Spanyol földre, vagy nem, és hogy a' Spanyol Tisztikarok mi módon viselték erántok magokat? Febr. 9-dikén pedig ugyan ő olly meghívást intézett a' Tuyban lévő Spanyol Kormányozóhoz, hogy a' Spanyol földre által futott Portugallusokat azonnal vetkeztesse-ki fegyvereiből: hanem a' Kurírnak elindulásakor még semmi valószszt nem vett volt ezen meghívásra. Azt tudja bizonyosan, hogy Marqui Chavesz egy kevés gyalogsággal és lovasságának nagyobb részével, Fiaensen áttat, valósággal visszament Galliciába, még pedig olly zavardásban, hogy mostanság bajosan fog ismét béütni Portugalliába. Hanem azonban azt is erőssítik, hogy más része az Insurgenseknek nem Gallicia felé, hanem Montalegre és Chavesz városokon által Tralosmontes' tartománya felé vette útját. —

„Marqui Angeja Febr. 9-dikén S a n-
Gregorió felé is vizsgálódásokat tett,
melly a' Minhónak a' Rio-Seccóval való
össze szakadásánál egy vég-helység Por-
tugalliában, 's a' hol az ő kiküldött tsa-
patjainak az Insurgens Vadászok vakmerő
módon ellent állottak, és tsak azután fu-
tottak által a' Spanyol földre, minekután-
na a' Constitúziós gyalogok és lovasok jó
darab ideig verekedtek velük, kiktől vé-
gezetre a' Galliciai határra által kergettet-
tek, a' hol 3 Spanyol Kompániák sorba
állva, nyilvánóságos segedelemmel visel-
tettek az Insurgensekhez, az által, hogy
a' tüzelést folytatni azután is sokáig meg-
engedték nékiek. —

„Márqui Angéja a' következett na-
pon által menni szándékozott a' Spanyol
Tisztikarokhoz, hogy tőlök személyesen
meg kívánja a' Portugallus Insurgenseknek,
a' kik oda mentek, a' fegyverből való kivet-
keztetését 's az egyéb illendő elégtételt
azoknak ellenséges magokviseletekért.“

Nagy Británia.

A' Morning-Herald Londonban,
a' melly ujság Angliának a' Portugalliai
dolgokba való avatkozása 's Canning
úrnak esmeretes beszéde ellen, már még
eleintén hevesen kibotsátkozott, újabban
heves szavakra fakadott a' maga Febr. 24-
dikén kiadott darabjában ugyan a' neve-
zett Minister ellen: — „

„Ha Ministereinknek valósággal az a'
céljok, hogy az alatt, míg a' két ellen-
kező részek Portugalliában, a' magok ügyit
fegyvereik által eligazítják, mint halgató
szemlélők fegyvereikre támoszkodva ott
álljanak 's a' dolgok folyamatját mozdulás
nélkül nézzék, valósággal nem tselekedhe-
ti az ember, hogy akaratja ellen is illy kér-
désekre ne fokadjon: Mitsoda hasznot haj-
tanak ott a' mi sergeink? — Miért véte-
tett Anglia arra, hogy sok adozásai mel-

lett, mellyekkel eddig is bajlódott, még töb-
beket magára vegyen a' végre, hogy egy
országba ármádát küldjön, a' hol néki ép-
pen nem szükség az ellenséggel megmér-
kezni? — „Az az indító ok, mellyel Can-
ning úr az alsó Házat arra rá beszéltte,
hogy véle egyet érttsen, a' vala, hogy a'
Portugallus Insurgensek, a' kik Spanyol
országba által mentek, ott, a' magok ha-
zójokba való visszaütésre a' Spanyol Tisz-
tikarok által felkészítették, 's azoknak se-
gedelmek 's egyetértéssek által a' Portu-
gallus határokra vissza küldettek, és hogy
illy környülállások között a' Portugalliai
Insurgens ármádát, mint Idegen Hatal-
masságot úgy kelljen tartani, melly ellen
mi, a' mi Portugalliával való megtámadá-
si és oltalmazási Kötéseink szerént, felkel-
ni kéntelenítettünk. Ha Canning úrnak
beszédbéli értelmet a' czifra és ékes szol-
lás' tengeréből, mellyel ő minden tárgya-
kat fel tud öltöztetni, kivetkeztetjük —
valósággal ennyiből állott az ő híres be-
szédének valóságos tartalma, 's a' mi al-
só Házunk ez által vétetett arra, hogy a'
Canning úr politikája szerént tselekedjék,
hogy t. i. Portugalliába sergeket küldjön
a' végre, hogy puskájokra könyökölve néz-
zék, azt, a' mi ott történik. —

„Erre mi azt halljuk ugyan mondat-
tatni, hogy mi a' Constitúziós sergeknek
's az Insurgenseknek akarjuk azt a' ditsős-
séget engedni, hogy veszekedéseiket
egymás között eligazítsák, míg mi az
alatt sergeinkel szoros neutralitást
tartatunk, vagy, mint a' Parlamentumban
a' dolog kifejeztetett, egyik részt se akar-
juk arra segélleni, hogy a' másikon győ-
zedelmeskedjék. De miért nem maradtak
hát inkább itthon sergeink? Miért nem hagy-
tuk inkább Ágyúzójinkat Woolwichben,
és Huszárainkat a' Knightbridgei kaszár-
nyákban nyugodni, a' hol ők, mint mi
gondoljuk, éppen úgy megtarthatták volna
a' szoros neutralitást, mint Lisboná-

ban és Koimbrában puskájikra támoszkodva tartják? Itt ők valósággal kevesebb költséggel tellyesíthették volna ezt az ártatlan kötelességet, mint idegen országon tellyesítik, 's majd, mikor mindennek vége lesz, mind testi mind erköltsi képpen jobb állapotban lettek volna, mint így fognak lenni.

„Talám úgy gondólkoztunk, hogy John Bull (az Anglus köz nép) inkább kedvelli a' katonák' játékát, mint akár melly egyebet; 's ezen esetben valósággal igen különös próbatétel által elégitették ki az ő kedvit. Az egész hadakozás' költségét ő tartozik tenni, de a' hadi ditsőségből semmi részt nem veszen! Öt ezer Britannus katonák küldettettek Portugalliába — miért? — mint látjuk azért, hogy ott karikát formáljanak, melyben a' Portugallus Gladiátorok próbát tehessenek, hogy mellyik erősebb? melly próbatétel éppen úgy megeshetett volna, ha sergeink a' Hounslowi-pusztán táborban maradtak volna is.

„Hanem Canning úr talám ezen erőssítés által gondólja, hogy magát a' vádalól kimentheti: t. i. Hogy majd akkor fogjuk sergeinket a' hadi mezőre valósággal kiállítani, mikor a' Spanyolok magok bé fognak ütni Portugalliába. De mi erre azt feleljük, hogy Canning úr nem így okoskodott volt a' maga híres beszédében. Ez egészen más okoskodás lenne, nem az, mellyet akkor a' Parlamentumban felhozott. Ez őtet egy olly Dilemmába vinné belé, melyből bajosan fejthetné ki magát. Parlamentumi beszédében azt erőssítette, hogy a' Portugallus Insurgenseket, úgy kellene nézni, mint idegen sergeket, mint idegen hadi erőt, és hogy az ők' megjelenése már magába foglalja azon Casus Foederist, melly azt kívánja tőlünk, hogy avatkozzunk belé a' dologba. Itt a' Dilemmn: Vagy jó volt ezen okoskodás, vagy nem. Ha jó volt, miért nem tselekszik a' sze-

rént Canning úr? Miért nem kergetteti ki Anglus sergek által az Insurgenseket Portugalliából? Ha pedig nem jó volt az okoskodás, vagy ha megesméri Canning úr, hogy a' Portugallus Insurgensek a' felhozott okokra nézve, nem tartathatnak úgy, mint idegen sergek, következés képpen hogy az ő Portugalliába való beütések' nem hozta-el a' Casus Foederist, hogy annak ereje szerént az Anglus sergek az Insurgenseket Spanyol országba vissza kergethessék; így miért tsalta-meg Canning úr a' Parlamentumot a' maga okoskodása által? Valósággal, ha a' mi rész-vételünket tsak a' Spanyolok' valóságos beütése teheti igasságossá: így bizonyval nem volt jelen a' Casus Foederis akkor, mikor Canning úr a' Parlamentumban a' maga beszédjét tartotta, 's a' mi több, az, hogy még most se jött-el ezen Casus, mint hogy a' Spanyolok még eddig sehol bé nem ütöttek Portugalliába; Anglia tehát megesmert módon egy nem igaz indító oknak felhozása által vétetett ezen nagy költségnek tételére. Hogyan fejtődzik ki Canning úr ezen Dilemmának két szarvai közzül, nem tudjuk: de gondóljuk, hogy, ha az egyiket elkerüli, a' másikba belé üti magát.“

Londonban a' Times, a' Kurír, a' Morning Herald, és a' Morning-Chronicle sok olly tudósításokat vettek Lisboonai levelezőjiktől Febr. 14-dik napjáról, mellyek közzül mindenikben igen kedvetlenül rajzoltatik-le a' Portugalliai népnek a' Constitutzió és az Anglusok ellen való indúlatja. Az is erőssítetik ezen levelekben, hogy még Lisbonában is titkolódás nélkül kezdi magát nyilatkoztatni a' Constitutzió ellenségeinek iparkodása. Mondják, hogy valami özszeesküvés fedeztetett volna fel, melynek a' volt plánuma, hogy a' Lisboonai lakosok azonnal fellázasztódjanak,

mihellyest az Anglusok onnét az Ország' belső részeire útnak indulnának, melyre nézve szükségesnek találta, az Országlószék a' 9-dik lovas Regementnek egy részét, a' melly Lisbonában kvártélyozik, a' fegyverből kivetkeztetni.

A' Lord Liverpool' állapotjáról kiadatott Orvosi tudósítások szerint, a' beteg naponként könnyebbülést érez; már szélütött tagjait is mozgathatta, sőt a' mi nagyobb a' szobáján is által ment egyszer, melyre az adott alkalmatosságot, hogy imádságos könyvét kívánván 's azt a' tselédek meg nem találván, az ágyból maga felállott 's azon asztalhoz ment: mellyen a' könyv állott, 's elvette arrol. Hanem azt még nem írják az Orvosok, hogy a' szava megjött volna.

A m é r i k a.

A' Londonból ezen hónap' első napján indult tudósítások szerent, Kolumbiából olly örvendetes hírek érkeztek, hogy Bolívar és Paetz Januárius' 2-dikán Valenzia városában özsze békélltek. Paetz feltétel nélkül való engedelmességgel alája adta magát Bolívarnak, ki őtet azután a' Kolumbiai minden fegyveres sergeknek fő vezérévé nevezte.

B é c s.

Itt az Udvari Újságban illy szomorú jelentés tétetek tegnap, Mártz. 12-dikén, közönségessé: — „

„A' Cs. Felséges Udvar azon éppen olly véletlen mint bánatos tudósítás, hogy Ő Felsége a' Brasiliai Császárné, a' Felséges Császár második Léánya, Rio-de-Janerio városában, a' mult esztendőben Decembernek 11-dikén délelőtt 10 és egy fertály órakor meghalt, legmélyebb gyászba öltözte. Ezen történetnek első hírét, egy igen sebesen evező Anglus Brigantine

72 napokig tartott evezés után hozta-meg Triestbe, de fájdalom! ugyan annak bánatos megvalóságosodásával, Londonon által, a' Rióban lévő Cs. K. rendkívülvaló Követtől és meghatálmazott Ministertől Báró Marschall úrtól is megérkezének Bétsbe e' hónap' 10-én reggel a' tudósítások. Brasiliai Császárné Ő Felsége harmadik hónapi viselős korában sárepehideg lelésbe esvén, 's ebből idő előtti szülés következtén, kettős betegségének semmi Orvosi szerek nem szerezhettek segítséget. Az a' szomorkodás, melyre ezen szerentsétlen eset Brasilia' fő városát juttatá, éppen olly mélységes, olly közönséges, mint az a' szeretet, hűség és hajlandóság vala, mellyet magának a' Császári magzat az Ő új hazájában, megkülömböztetett tulajdonságai által szerzett vala.“

Felséges Rendelés szerent a' Brasiliai Császárnéért Leopoldina, Carolina, Josepha Ő Felségiért való Udvari gyász, folyó Mártzius' 11-dikétől Apr. 28-dikáig hét hetekig hordoztatik, egy változással, tudniillik, a' mély gyász 4 hetekig, a' félgyász pedig 2-tőig.

Ezen szomorú halotti esetre nézve megrendeltetett Vigiliák Mártz. 12-dikén délután 5, a' lélekért való ájtatosság pedig ma, 13-dikán, 11 órakor tartattak az Udvari templomban.

Magyar Ország.

Somogy Vármegyében Csurgórol Febr. 22-dikén: — „

„Elnem mulathatom, hogy közre ne botsássam a' felebaráti szeretetnek szép és gyönyörűsége vetélkedő két példáját, mellyek nállunk Csurgón Somogyban a' Fárságnak utolsó napjaiban történtek.

„A' Nagy-méltóságú Gróf Tolnai Festetics László Úr' Csurgói és Börzöntzei Uradalma béli számos Tisztség és a' kö-

rül lévő Nemesség egyező akarattal a' helybéli T. Plébánus Urral ugyan a' Csurgoi Vendégfogadóba bált tartván, minden abból való jövedelmet, per 1 Forint számlálván 40 Forintokat, az ugyan Csurgon megszállott lakos Cseheknek segítségére fordítottak és azt más nap' az az Febr. 22-dikén ezen szükölködő jövevényeknek ki is osztották. —

„Szívére vévén a' helybéli Plébánus Tiszt. Polgár János Úr 's N. megyénk igen érdemes éltes Táblabírája, hogy Felséges Urunknak kegyes akarata a' légyen, hogy Hazánkban is az elméjekben fogyatkozást szenvedőknek számára egy ezen célra alkalmas intézet állittassék-fel, a'-mint is hogy az ő Felsége' ezen intézetet tárgyzó akarata a' Tisztos éltes úr éppen az azt megelőzőtt Vasárnapon hirdette vala ki; de elméjében forgatván más felől, hogy a' szegénység miatt itt kevés segedelmet lehetne reménleni, arra a' szerentsés gondolatra jutott, hogy a' jó-tévő intézethez képpes 's ennek segedelmére tulajdon költségén bált adjon, arra a' körül belől lakó Tekintetes Nemes Publikumot meghívja, és így annak is alkalmatosságot szolgáltatson a' jó tételre, a' kinek talám különben ezen célra adakozni eszibe se jutott volna.

„Minő meghívó levelet bótstátott-ki a' nagy lelkű Úr, és mitsoda foganatja lett annak megtetszik abból, hogy a' rosz utak se gátolták-meg számos öszszegyülekezéseket, melyről szemeimmel győztem-meg magamat, midőn 3 felterített tábláknál 62 szemellyeket olvastam-meg, 's a' bėjött summából, a' melly 48 forintra 30 krajtzárra telt, más nap' mindjárt elküldettek 42 f.tok és 30 k.rok, Weszprémbe, tsupán a' muzsikuskok' számára vétettek-ki belölle a' nekik járandóhoz, 6 f.tok, 's egyszersmind szépen meg is kéretett a' Tisztelt Úr, hogy meg-hívó levelét, melynek illy sikere lett, a' M. Kurírhoz felküldeni 's abban kihirdet-

tetni, mint követésre méltót, engedné-meg, mellyet ezen tudósítás után a' * jegy alatt valósággal olvasni is lehet. Talám illy példának méltó követése olly eszközül szolgálhat, hogy idővel sok megszorodott atyáknak és anyáknak könnyeik eltörögtetnek.

„Az Isten adjon számos illyen Egyházi férjfiakat! Ennek köszönheti Csurgo és Filialisa a' maga jó rendben lévő Oskoláját, 's a' nép' példás kormányozásával annak boldogságát, mellyet kiváltképpen az ifjuság' neveltetésében mutat. Ő az a' ki jövedelmeit maga megszorításával is majd mind fundátziókra, Oskolákra, és a' Plébánia' épületeire fordítja. Magam vagyok bizonyosága sok irgalmas tselekedeteinek, mellyeket szemeimmel láttam, 's a' mellyekért egyedül megérdemli a' tiszteletet, mellyeket itt mind elé számlálni sokra telne, 's a' mellyek esmeretesebbek a' közönség előtt, hogy sem itt mind elészámlálni szükösleges volna.

„Végül a' multság' minémüségérül is megjegyyezhetjük még röviden a' következőket: — „A' hátul találtató meghívás a' vatsora vége felé még egyszer felolvastott; utánna következett a' nagy vívátok és öröm köny hullatások között az adakozás; 's az éltes Lelki Atya maga is könyvezvén, hogy nemes lelkű vendégeinek nem tsak multságra, hanem jó és irgalmas tételre is alkalmatosságot szerzett, buzdító írásának felovastatása után felkelt ülő helyéről, 's így szollott vendégeihez: „Örömömre szolgál, hogy Uraságtoknak szemellyekben nem tsak Barátimat vendékelhetem, hanem jó tévő irgalmas keresztényeknek is buzdíttatásokra eszközül szolgálhatok. Erre sokszori hangos Vívát kiáltozás következett. Isten éltesse Festetics Lászlót, kinek illy nemesen gondolkodó 's jó keresztyén Tisztjei vagynak! Eljenek az én Vendégeim is, így kiáltott-

fel a' Tisztelt Gazda, kik nem különben siettek jó tévőségeknek, mint erántam viseltető barátságoknak megbizonyítására. Illy költsönös baráti szeretetnek nyilatkozataisaival telt el ezen keresztyéni buzgósággal füszerhámozott bálozás, délutáni 4 órá-tól más nap reggeli 8-tzig, legszebb rendel és szíves örvendezések között.

„Következik az a' jó példaadó meghívás, melly által a' vendégek ezen jó-tétellel özsze kaptsólt mulatságra özsze gyűjtettek:

*) Tiszteletre méltó nagy érdemü Tettes Publicum!

Büszkélkedik édes magyar hazánk több: az Irgalmasságnak jeles és szép cselekedeteiből fent álló jó tévő Intézeteivel; de főképpen a' mi időnkben ama szenvedő emberiségnek - a' süket-némáknak Felséges Intézetével; melly egyedül az adakozó jó szívü, és minden nagyra hajlékony Lelkü jó tévő nagy Magyaroknak, és Irgalmas Királya' bőv kezűségének köszönheti pompás alkottatását!

Most ujjollag a' több Tartományokban fent álló példa szerint irgalmas, és a' szenvedő emberiséghez viseltető Atyai könyörületessége, Jó Atyáknak arra sürgeti, 's buzdítja hiv alatta való jó Jobbágyait, hogy nemes Hazánkban és, az elméjekben meg tévölödtek, 's nyalya törésben sinlődőknek számára is-hasonló Intézetet alkothasson, mellyre, minthogy mind eddig fordított, és szánt, szép ajándékozási annyira sem elegendők, hogy csak annak felépítettéséhez kezdessen is, újra ezen Szent Czelra

meghivja Keresztyéni segedelmünket, és kegyelmessen emlékeztet ember társainkhoz tartozó kötelességünkre !!!

Szép és ditséretes jeleit adta a' Tettes Publicum a' mult Vasárnap a' szegénység-gel küszködő ember Társainknak, a' Cseheknek számára tartott Bállal; — a' béjött szép jövedelmet közöttök felosztván! El végeztem én ellenben magamban, hogy F. Királyomnak ebbéli felséges szándékát 's Hazánknek Diszét a' sinlődő, és szerentsétlen ember Társaimnak hasznát, annál hathatossabban elő mozdithassam; a' jövő Hetfőn estvére, az az; folyó Februarius' holnapnak 26-kán Bált adni, és tehetségem szerint Uri vendégeimnek barátságos vacsorát, és mulatságot szerezni; plebaniabéli házamnál kinek kinek tehetségére, 's keresztyény felebaráti szeretetbéli érzékenységekre bizván a' Czélarányos adakozást! Mit teszünk mi, az illy Intézetekkel? csak az idvességre, 's lelkünk boldogságára, és szenvedő ember Társainknak hasznára, és Nyavalájoknak enyhítésére, 's könnyen történhető veszedelmeiknek gondviseles alá szorittatásával oltalmokra? nem kell egyebet mondanom; csak az ilyen szerentsétlen Atyák, 's Anyáknak szótalan fájdalmat lélekben érzenünk, 's az áju'ásig el fásult sziveknek epekedő panaszt hallanunk! — Ezek szólnak, ezek könyörögnek, most is én általam hozzátok ditső Magyarok!!! — vagyok ezen szives meg hívásom után

Tit. Tettes Publicumnak — alázatos tisztelő Szolgája Polgár János.
Csurgoi Plebános.

Sign. Csurgó die 22 Februar. 1827.